

med den Myndighed, der raader over Skolen, og det har i dette Tilfælde været Bestyrelsen for Skolen. Angaaende Frk. Langs Gymnasium har vi forhandlet med Bestyrelsen for Frk. Langs Gymnasium.

Forskellige ærede Medlemmer har talt om, at det vilde være rimeligt, om den Kreds, der slutter sig om en saadan Skole, ogsaa tog Del i Udgifterne ved Skolen, altsaa ikke blot den Kommune, i hvilken Skolen ligger, men ogsaa de Kommuner, der ligger i Kredsen ude omkring, og som har Fordel af Skolen, eventuelt Amtskommunen. Vi har i Ministeriet været inde paa den Tankegang. Det er dog vistnok umuligt ved en Overtagelse af Skolerne at komme til en Ordning, hvorved Amtskommunen tager Del i Udgifterne. Men derimod vil jeg rigtignok antage, at den store Skolekommission, som nu arbejder med disse Forhold, og som særlig vil komme til at henvende sin Opmærksomhed paa de mange private Mellem- og Realskoler i vort Land, vil komme ind paa den Tanke, at man for disse private Mellem- og Realskolars Vedkommende maa komme til en Lovgivning, efter hvilken ogsaa Amtskommunerne tager Del i Udgifterne, saafremt Skolerne ønsker at overgaa til offentlig Drift. De ligger nemlig undertiden ude i ganske smaa Kommuner, ikke alene Stationskommuner, men ogsaa Landkommuner, hvor der ikke kan være Tale om, at den enkelte Kommune kan give noget videre Tilskud til deres Drift. Naar Kommissionen kommer til at behandle Spørgsmaalet om disse Skoler, vil Spørgsmaalet om de private Gymnasier, som nu overtages af Staten, jo let kunne drages med ind derunder. Om man da vil kunne komme til en Ordning, hvorefter ogsaa Amtskommunen tager Del i Udgifterne, vil saa vise sig.

Til det ærede Medlem fra Mariager (H. P. Hansen) vil jeg sige, at Afgørelsen af Spørgsmaalet om Bevilling til Skolerejser rimeligvis maa skydes noget ud. Det vil neppe være praktisk at foreslaa en Bevilling paa en kommende Finanslov, naar det saa maaske vil vise sig, at man i Skolekommissionen bliver enig om at nedlægge alle Mellemskolerne ved Gymnasierne og lade Mellemskolen som Børneskole overgaa til kommunal Drift; Situationen vil da komme til at se helt anderledes ud. En Del af de nuværende Gymnasier maatte saa vel gaa over til at blive Mellem- og Realskoler, og det vilde derfor

være urigtigt at komme med Forslag om en Bevilling nu, som jeg for øvrigt ogsaa antager at det vilde være meget vanskeligt at gennemføre. Jeg tror ikke, det vil komme til at dreje sig om saa mange, som det ærede Medlem synes at mene; han gaar ud fra, at naar man faar ordnet disse Forhold for Provinserne ligesom for København, vil der ind i Skolerne myldre velbegavede Børn, som alle sammen vil søge til Gymnasierne. Jeg vil heller ikke haabe, at det skulde blive Resultatet, at de vil være Studenter alle sammen, naar de ikke har Raad til det. Vi maa dog være enige om ikke at stræbe efter at lave et Studenterproletariat. Da vi jo ikke kan bruge alle vore Studenter i det praktiske Liv, vil man sikkert gøre rettest i at holde lidt igen med Hensyn til at lade alle disse velbegavede Børn gaa ind til den højere Almenskoleundervisning — man maa holde igen, ikke alene overfor de mindre bemidlede, men ogsaa overfor de mere bemidlede. Jeg haaber altsaa ikke, at Tilstrømningen skal blive alt for stærk. Det ærede Medlem mente, at det vilde blive alt for faa Fripladser, som vi kommer til at raade over ved Kostskolerne; men saa maa vi udvide Antallet af Fripladser. Foreløbig er der fjorten ved Sorø. For de to nye Kostskolars Vedkommende, hvis de altsaa bliver Statskoler, maa man overveje Forholdet i Udvalget. Det ærede Medlem udtalte, at der vilde blive store Flokke af Arbejderbørn, som ikke kunde komme ind i Skolerne. Jeg tror nu ikke, det vil blive saa store Flokke, der vil søge Gymnasieskolerne, men dem, der kommer, vil man kunne give Adgang til de Stipendiefonds, som vi har ved de hidtilværende Statskoler, og som nu ved en Finanslovbevilling er oprettede ogsaa ved de Skoler, vi har overtaget i København. Paa samme Maade kan vi ved Hjælp af Finanslovbevilling ordne Forholdene ogsaa for Skolerne i Provinsen. Derved vil man kunne faa Midler til at yde Hjælp til Aarskort til saadanne ubemidlede, som trænger til det. At søge Bevilling til Aarskort paa anden Vis er jeg ikke tilbøjelig til.

Hvad der i øvrigt er blevet talt om her, mener jeg, man hellere maa udskyde til Udvalgsbehandlingen. Jeg haaber, det maa lykkes ved denne Udvalgsbehandling at føre Lovforslaget igennem; jeg betragter det foreløbig ligesom hele vor øvrige Skolelovgivning som en midlertidig Ordning, idet vi rimeligvis vil komme til at staa overfor